

משנכנס אדר מרבין בשמחה

לימוד משותף קהילת השחר עם קהילת Holy Blossom

Rabbi Beroka Hoza'a was often found in the market of Beit Lefet, and Elijah the prophet would often appear to him. He said to him, "Is there anyone in this market worthy of the World-to-Come? He said to him: No .

[...]

In the meantime, two brothers came [to the market]. He [Elijah] said to him [the rabbi]: "These two also have a share in the World-to-Come." He went over to the men and said to them: "What is your occupation?" They said to him: "We are jesters, and we cheer up the depressed. Alternatively, when we see two people who have a quarrel between them, we strive to make peace."

Bavli Taanit 22a

רב ברוקא חוזהא היה מצוי בשוק של בית-לפט, והיה אליהו מצוי אצלו.

אמר לו : יש בשוק זה בן העולם הבא ?

אמר לו : לא.

[...]

בינתיים באו שני בני אדם.

אמר לו אליהו : הללו בני העולם הבא הם.

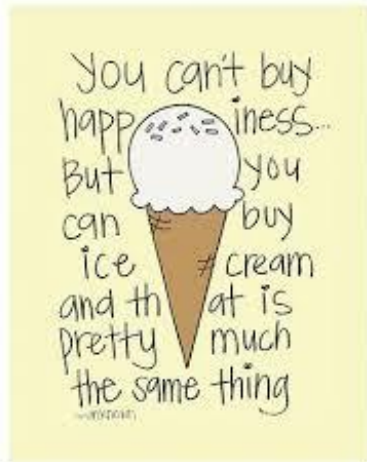
הלך אצלם רב ברוקא.

אמר להם : מה מעשיכם ?

אמרו לו : בני אדם שמחים אנו ומשמחים עצובים, וכשאנו רואים

שנים שנפלה קטטה ביניהם אנו טורחים ועושים ביניהם שלום.

תלמוד בבלי, מסכת תענית, דף כב, עמוד א

And I praised joy, for there is nothing better for man under the sun than to eat and to drink and to be merry, and that will accompany him in his toil the days of his life that God gave him under the sun.

Kohelet (Ecclesiastes) Chapter 8, 15

וְשִׁבְחֹתִי אֲנִי אֶת הַשִּׂמְחָה

אֲשֶׁר אֵין טוֹב לָאָדָם תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כִּי אִם לֶאֱכֹל וּלְשִׂתּוֹת וּלְשִׂמּוֹחַ

וְהוּא יְלֻנּוֹ בְּעִמְלּוֹ יְמֵי חַיָּיו אֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ.

קהלת, פרק ח, פסוק טו

Under one small star / Wislawa Szymborska

My apologies to chance for calling it necessity.
My apologies to necessity if I'm mistaken, after all.
Please, don't be angry, happiness, that I take you as my due.
May my dead be patient with the way my memories fade.
My apologies to time for all the world I overlook each second.
My apologies to past loves for thinking that the latest is the first.
Forgive me, distant wars, for bringing flowers home.
Forgive me, open wounds, for pricking my finger.
I apologize for my record of minuets to those who cry from the depths.
I apologize to those who wait in railway stations for being asleep today at five a.m.
Pardon me, hounded hope, for laughing from time to time.
Pardon me, deserts, that I don't rush to you bearing a spoonful of water.
And you, falcon, unchanging year after year, always in the same cage,
your gaze always fixed on the same point in space,
forgive me, even if it turns out you were stuffed.
My apologies to the felled tree for the table's four legs.
My apologies to great questions for small answers.
Truth, please don't pay me much attention.
Dignity, please be magnanimous.
Bear with me, O mystery of existence, as I pluck the occasional thread from your train.
Soul, don't take offense that I've only got you now and then.
My apologies to everything that I can't be everywhere at once.
My apologies to everyone that I can't be each woman and each man.
I know I won't be justified as long as I live,
since I myself stand in my own way.
Don't bear me ill will, speech, that I borrow weighty words,
then labor heavily so that they may seem light.

מתחת לכוכב אחד קטן / ויסלבה שימבורסקה

אני מבקשת סליחה מהמקרה, על שאני מכנה אותו כרח.
אני מבקשת את סליחת הכרח, אם בכל זאת אני טועה.
בל ירגז האשור על שאני נוהגת בו כבקנני.
שישכחו לי המתיים את התפוגגותם בזכרונ.
אני מבקשת סליחה מהזמן על גדש העולם שלא ראיתי בכל הרף-עין.
אני מבקשת סליחה מאהבה נושנה על שרואה אני את החדשה כראשונה.
סלחנה לי, מלחמות רחוקות, שאני מביאה הביתה פרחים.
סלחו, פצעים פתוחים, שאני נדקרת באצבעות.
אני מבקשת את מחילת הקוראים מפעמקים על תקליט עם מינואט.
אני מבקשת את סליחת הממתינים בתחנות רכבת על שגתי בחמש לפנות בקר.
סלחי לי, תקוה משסה, שלפעמים אני צוחקת.
סלחו לי, מדבריות, על שאינני רצה עם כף מים.
ואתה נץ, האחד זה שנים, באותו הכלוב,
קפוא במקומד, תמיד נועץ מבט באותה הנקדה,
מחל לי, אף אם תהיה מפחלץ.
אני מבקשת סליחה מעץ גדוע בשל ארבע רגלי השלחן.
אני מבקשת סליחה משאלות גדולות על תשובות קטנות.
אמת, אל תשעי אלי יותר מדי.
כבד-ראש, הראני רחבלב.
שא נא, מסתורין הקיום, שאני פורמת חוטים בגלמתד.
אל תאשימי אותי, נשמה, על שאאת אתי לעתים רחוקות בלבד.
אני מבקשת סליחה מהכל על כי איני יכולה להיות בכל מקום.
אני מבקשת סליחה מכלם על שאינני יכולה להיות כל אחד ואחת.
אני יודעת שכל עוד אני בחיים, אין דבר המצדיקני,
מפני שאני המכשול של עצמי.
אל תטור לי, דבור, שאני לווה מליצות,
ואחר-כך עמלה, כדי שתדמינה קלילות.